

Nr 708

Av herr **Hanson, Per-Olof**, och herr **Hedblom**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 175, med förslag till lag om parkeringsbot, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 175 har framlagts förslag till sådan lagstiftning om parkeringsbot, som kan möjliggöra en förenkling av handläggningen av parkeringsförseelser. I samband härmed föreslås bland annat ett stadgande om att parkeringsbot skall tillfalla kronan. I den utredning, som legat till grund för den föreslagna lagen, fastslås, att ingen nu gällande författning kan åberopas som stöd för att parkeringsbot skall tillfalla kronan. Av detta skäl föreslås nämnda stadgande infört i lagen. Motiveringen härför synes endast vara, att böter tillfalla kronan och att utredningsmannen därför ansett, att även parkeringsboten skall göra detta. Såsom påpekats av flera remissinstanser synes det i fråga om avgift av det slag det här är fråga om icke vara möjligt att åberopa önskemål om en enhetlighet i det straffrättsliga påföljdssystemets tillämpning som skäl för att parkeringsbot skall tillfalla kronan. Här är det ju nämligen icke fråga om någon påföljd. Varken domstolar eller indrivningsmyndigheten berörs heller. Detta åskådliggörs för övrigt genom det grundläggande faktum, att avgiftsbetalningen icke har anknytning till någon identifiering.

Mot den föreslagna bestämmelsen om att parkeringsbot skall tillfalla kronan har också från kommunala och andra remissinstansers sida anförts starka skäl och i stället föreslagits, att avgifterna böra tillfalla vederbörande kommun. Det främsta skäl som åberopats härför är, att det i huvudsak är fråga om beivrande av förseelser mot lokala trafikföreskrifter. Parkeringsfrågorna torde få ses som en del av det trafikproblem, vars lösning blivit en alltmer påträngande kommunal angelägenhet, särskilt i de större städerna, och som krävt betydande kommunala insatser med en praktisk målsättning helt vid sidan om den normala polisiära ordningshållningen. Som ett led i de kommunala åtgärderna på detta område har bland annat uppbyggts en organisation av trafikövervakare. Det är, såsom bland annat anförts i ett remissyttrande från Stockholms stad, som närmast berörs av den föreslagna lagstiftningen, uppenbart, att de problem som framkallas av bilismens kraftiga utveckling icke böra och icke heller kunna lösas allenast genom traditionell ordningsövervakning av polispersonal och beivrande med straffrättsliga regler. De avgiftsmedel som inflyta med en i förebyggande syfte anordnad övervakning av gatuparkeringen böra därför rimligen tillfalla kommunen. Liknande synpunkter ha också anförts i

yttranden från de övriga berörda storstäderna. Sålunda har gatunämnden i Malmö påpekat, att kostnaden för tillsynen över efterlevandet av föreskrifter om parkering och dylikt i allt högre grad kommit att övervältras på kommunerna. Stadskollegiet i Göteborg liksom trafikpolisintendenten i Stockholm har förordat särskilt statsbidrag för täckande av städernas kostnader för beivrande av förseelser mot de lokala trafikföreskrifterna.

Det synes uppenbart otillfredsställande att medel som uppbäras av kommunala organ i samband med en av kommunen ordnad övervakning av gatuparkeringen helt skall tillfalla kronan. Då kostnaderna för att ordna denna övervakning helt skulle komma att åvila kommunerna förefaller det rimligt såsom framhållits i flera remissyttranden att vederbörande kommun tillerkännes rätt till en viss del av de medel som inflyta genom parkeringsbotsystemet till bestridande av de kommunala kostnaderna. Vi hemställa att riksdagen måtte klart uttala att kommunerna skall tillerkännas sådan rätt. Det bör sedan ankomma på Kungl. Maj:t att efter samråd med vederbörande kommunala myndigheter och organisationer på administrativ väg förordna om att till kommun skall utbetalas viss del av de medel som inflyter genom parkeringsbot som ersättning för de kostnader som åvila kommunerna för övervakning av gatuparkeringen. Ett tillägg bör då göras i den föreslagna lagen om parkeringsbot av denna innebörd.

Under åberopande av det anförda hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition 175 måtte

a) uttala att kommun skall tillerkännas rätt till viss del av medel som inflyta genom parkeringsbot som ersättning för kommunens kostnader i samband med parkeringsövervakningen samt

b) besluta tillägg i den föreslagna lagen om parkeringsbot av ovan angiven innebörd och bemyndiga Kungl. Maj:t att i administrativ ordning utfärda erforderliga tillämpningsföreskrifter.

Stockholm den 15 november 1960

Per-Olof Hanson

Staffan Hedblom